



**ELMAN İSKƏNDƏR**

## **GEDƏRƏM**

Ayıla bilmirəm şirin yuxudan.  
Axır bu qəfəsdən çıxıb gedərəm.  
Bu evdən, şəhərdən, dostdan, yaxından,  
Səni də yandırıb-yaxıb gedərəm.

Nələr itirmədim mən yata-yata? ...  
Qoy gedim, əlimdən gəlməmiş xəta.  
Dönməyə bənd-bərə saxlamaram ta.  
Bütün körpüləri yıxıb gedərəm.

Elə küskünəm ki, salam almaram.  
Yüz yol "qal" desələr, bir yol qalmaram.  
Dünyada heç nəyə tamah salmaram.  
Qəfil şimşək kimi çaxıb, gedərəm.

Əl çəkib dünyanın şahlıq tacından,  
asıldım üzülmüş ümid ucundan.  
Bircə son ayaqda dar ağacından  
mənə "get" deyəni baxıb gedərəm.

Çataram üfütün bitdiyi yərə.  
Şişişirin yuxunun getdiyi yərə.  
Taleyin qayğısız etdiyi yərə  
dənizə, deryaya axıb gedərəm.

## **BAXMA**

Gülüstanın solmağı var.  
"Cənnət" deyib, bağa baxma.  
Bostan hər vaxt gətirməz bar,  
məyus-məyus tağa baxma.

Şahin göydə qanad çalar.  
Yerdə ilan dəri salar.  
Ucanın uca dərdi var,  
Köks ötürüb dağa baxma.

Aləm düşür rəngdən-rəngə.  
Al günəşdən gəlmə təngə...

Ağla qara daim cəngdə,  
Safdır - deyib ağa baxma.

Kimi qardaş, kimi yoldaş,  
Kimi daldan atılan daş...  
Ölü var ki, diridən baş  
Ölü olan sağa baxma.

## **GƏL**

Yaz göyərti çəmənini,  
nəfəsində nubar gəl.  
Yollar gözəltdi mənə, -  
gözlərimdə qubar, gəl.

İllər gəlib-gedəcək,  
ürək sevib, sevacək.  
əllərimdə gül-çiçək,  
dizlərimdə qabar, gəl.

Ömrümün yolu daşlı,  
qəhəri, gözü yaşlı.  
Yaramın üzü qaşlı,  
qaysağını qopar gəl.

Ocaq idim, nazıldım,  
kül altında köz oldum.  
Varlığına üzüldüm,  
Yoxluğunu, apar gəl.

## **BİRİ VAR**

Bu dünyanın nə qədər açılmayan  
sirri var? ...  
Bir insanın ayağı dəyməyən torpaqları,  
zülmet dərələri var.  
Çırgırsız talaları,  
izsiz zirvələri var.  
Əlçatmaz qayaları,  
dərilib-qoxunmayan ətirli gülləri var...

Bu dünyanın nə qədər şərhətsiz  
mücüzələri,  
sevinci, kədəri var...  
Hər şərin caynağında  
xeyirin çırpınması...  
Hər xeyirin yanında  
"qardaş" olan şəri var.

Bu dünyada heç kəsə sevgi vəfa eləmir...  
Hər sinədə göynədən  
acı xatirə yeri,  
hər nəfəsdə od saçan tüstüsü, həniri var.  
Hər gözdə bir nakam eşq,  
puç arzu, sönən ümid,  
hər insanın qəlbində  
yetmədiyi biri var.